

PKK TERÖR ÖRGÜTÜ VE KCK'DA SON DURUM

Doç.Dr.Sait Yılmaz*

Giriş

Türkiye’de bölücü terörün geldiği aşama, terörün nedenleri ve nasıl mücadele edileceği ile ilgili önemli bir kafa karışıklığı vardır. Bu karışıklıkta; bölücü terör üzerinde sürekli çalışan ve gerçekten bilen uzman azlığı yanında, bu alanda terör örgütüne bilerek ya da bilmeyerek hizmet eden yarı aydınların da büyük payı vardır. Sorunun resmini iyi çekmek, daha sıhhatli bir çözüm bulunmasının da anahtarıdır. Bu nedenle, sık sık geriye bakıp, nereden nereye geldiğimizi görmek ve öz eleştiri yapmak gereklidir. 2011 yılında hükümetin terörle mücadele konusunda strateji değişikliğine gitmesi önemli bir dönüm noktası olmuştur. Yeni dönem terörle mücadelede dördüncü dönemi temsil etmektedir. Daha önce 1984-1990 ve 1991-2003 dönemlerinde terör örgütünün beli iki kez kırıldı ama terörizmle mücadele edilmediği için bu dönemlerin sonunda Irak’a yapılan ABD müdahaleleri sonucu PKK terör örgütü Irak’ın kuzeyinde yeniden doğma şansı buldu. 2003’den sonra başlayan üçüncü dönemde ise özellikle 2007 yılında “terörle müzakere” stratejisine geçilmesi, terör örgütünün ve yandaşlarının moralinin düzelmesine, KCK ile birlikte daha geniş bir taban bulmasına yol açtı. Yeni dönem ile strateji arayışları devam ediyor, ama en azından terörle müzakereye son verilmiş olması ve devam eden KCK operasyonları terör örgütü ve yandaşlarına önemli darbeler vurdu ve vurmaya devam ediyor. Bu makalede, son dönemde neler olup-bittiğine odaklanacağız.

Irak Savaşı ve PKK'nin Yeniden Doğuşu (2003-2006 Dönemi)

2003-2006 arasındaki siyasi gelişmelerin başlangıç noktası Irak Savaşı’dır. Yaklaşan Irak Savaşı nedeni ile Türkiye’den korkan PKK kalıntıları, 12 Şubat 2003’de Türkiye’ye karşı ‘Meşru Savunma Savaşı’ ilan etmişti. Ancak, 2003 Mart’ında Amerikan ordusunun Irak’ı işgali PKK terör örgütünün yeniden canlanması ve bugünkü yoğunluğa ulaşmasında başlangıç dönemini temsil etmiştir. 1 Mart 2003’de TBMM’de ABD ordusu ile Irak’ın kuzeyinde yapılacak operasyon için gerekli tezkerenin reddi sadece Kürt grupları değil PKK’yı da oldukça rahatlattı. Tezkerenin reddedilmesinden sonra Irak’ın kuzeyinde tüm Kürt kartlarını oynamakta serbest hale gelen ABD sadece Kürdistan projesi için Kürt gruplar ile değil, PKK ve İran’a karşı da PJAK’ı fütursuzca desteklemeye başladı. Bu destekle birlikte PKK teşkilatlanmasını, mali ve lojistik destek durumunu, insan kaynaklarını, eğitimini ikame ederek tekrar toparlanmaya başladı. Ayrıca bu süreçte birçok eylem planlama, icra etme ve sonrasında tekrar güvenli bir bölgeye çekilebilme imkânına kavuştu. 1 Mart tezkeresinin reddiyle beraber, ABD, Irak’ın kuzeyini kontrol etme görevini Kürt gruplara verdi.

PKK’nin yeni stratejisi; fedai eylemler yapılması, özel kuvvetler oluşturulması ve Türk güvenlik güçlerine misilleme eylemleri yapılması idi¹. 2003 yılında PKK eylem sayısı 2002’nin iki katına çıktı (1501), şehit sayısı 2002’de 6 iken, 2003’de 21’e yükseldi. Bu eylemlerin çoğu mayın ve bomba sistemleri kullanılarak 6-7 kişilik dağ kadroları ile yapılmıştı. 2004 ilkbahar ve yazında PKK eylemlerindeki artış hızlandı ve şehit sayısı 73’e çıktı. Artan saldırılar karşısında ekonomik ambargo amacı ile Habur Sınır Kapısı’nın kapatılması kararı alınmış, ancak müttefikimiz ABD tarafından

* İstanbul Aydın Üniversitesi Ulusal Güvenlik ve Strateji Araştırma Merkezi (USAM) Başkanı, saityilmaz@aydin.edu.tr

¹ Emin Demirel: *Geçmişten Günümüze PKK ve Ayaklanmalar*, IQ Yayınları, (İstanbul, 2005). s.330-331.

onaylanmadığı için uygulanmamıştır². Kasım 2005'te ise Şemdinli'de bir PKK'lıya ait kitapçıda atılan el bombasının patlatılmasından sonra TSK'ya yönelik bir psikolojik savaş başlatıldı. 2005 yazında Türkiye'deki terör eylemlerinde hızlı bir artış yaşanırken, PKK militanlarının sayısı Türkiye içinde 1800-1900, Irak'ın kuzeyinde 2.800-3.100'e ulaştı. 2005 yılında güvenlik güçleri ile PKK arasında yaşanan çatışmalarda şehit sayısı 92 askere ulaşmıştır. 2006 ilkbaharından başlayarak PKK teröründe sert bir artış başladı. 2006 yılında PKK eylemleri sonucu asker şehit sayısı 121'e yükseldi. Ancak, PKK ile çatışmalarda şehitler verilirken karşı tarafa da önemli kayıplar verdiriliyordu.

2002 yılı sonunda kurulan ilk AKP hükümeti gerek PKK terörü ile mücadelede gerekse Irak'ın kuzeyi ile ilgili süregelen politikalarda 2006 yılına kadar çok önemli bir değişiklik yapmamıştır. AKP'nin PKK ve Öcalan'la ilk teması, görev süresini tam dört kez uzattığı MİT Müsteşarı Emre Taner üzerinden 2005 yılında kuruldu. Öcalan, ilk temasta, henüz Müsteşar Yardımcısı olan Taner'den dağdakilere mesaj gönderme imkânı talep etti. Taner, 20 Ekim 2005'te Mesut Barzani ile görüştü. Barzani'nin, Taner üzerinden Türkiye'den talepleri şunlardı³: "Türkiye, Irak'ın kuzeyindeki oluşumu tanımalı; Irak'ın kuzeyi ve Türkiye'deki Kürtlere çifte vatandaşlık vermeli; ekonomik ilişkileri geliştirmeli, kurulacak askeri okullarda Türk uzmanlar görev yapmalı..." 2006 yılından sonraki gelişmeler iktidarın önce Irak'ın kuzeyindeki Kürt yönetim bölgesi daha sonra dolaylı olarak terör örgütü temsilcilerini muhatap almaya başladığı 'terörle müzakere süreci' dönemi denilen bir radikal politika değişikliğini temsil etmiştir. Hükümetin, terörle müzakere politikasını üçlü saç ayağına oturtmuştu⁴; (1) ABD, Irak ve Irak'ın kuzeyi ile sürdürülen 'üçlü' gibi gözükken aslında 'dörtlü' olan görüşme süreci. (2) Öcalan/PKK/DTP ile dolaylı/dolaysız temas zemini. (3) Kürt (Demokratik) açılım paketi.

Terörle Müzakere Sürecinin Başlaması (2007-2009 Dönemi)

Artık Irak'ın kuzeyine yönelik Ankara'nın politikası sadece Irak'ın kuzeyi ve PKK terörü ile sınırlı olmayacak, Orta Doğu'daki büyük resimden bakılacaktı. Entegrasyon sözü bu dönemde telaffuz edilmeye başlandı. Türkiye, Mezopotamya ortak ekonomi ve ticaret alanı yaratarak, Türkiye-Irak ve Suriye topraklarını refah alanına dönüştürecek, bu yolla terör de marjinalize edecekti⁵. Davutoğlu'nun Irak politikasının özeti Kerkük odaklı olarak Sünni Araplara oynamaktı. ABD ile yapılan 5 Kasım 2007 mutabakatı Ankara tarafından Türk-Amerikan ilişkilerinde bir milat olarak görülmekteydi. Washington, Türkiye'nin Güneydoğu ve Irak'ın kuzeyi politikalarını beraber düşündüğünü göstermişti⁶. Büyük pazarlığa göre; (1) Türkiye ve Irak Kürtleri samimi ve karşılıklı bağımlılığı içeren ilişki üzerinde anlaşacaklardır (Güneydoğu Anadolu ile Irak'ın kuzeyinin sosyal ve ekonomik bütünleşmesi). (2) Irak'ın kuzeyi Türkiye için bir güvenlik kuşağı olacak, PKK'ya karşı ortak tavır alınacak ve Türkiye ile Irak Kürtleri arasında bir sorun olmaktan çıkacaktır. (3) Kerkük, Kürt bölgesine bağlanacak ancak başkenti olmayacak, Türkmenlere özel azınlık hakları verilecektir⁷. Bu anlaşma özet ile kısa ve orta vadede Kürdistan'a yönelik tehditlerin önlenmesini ve gelişimini, uzun vadede ise Güneydoğu Anadolu ile birlikte Büyük Kürdistan'ın kurulmasını öngörüyordu. ABD'nin çekilmesini müteakip Türkiye, Kürt grupları Araplara karşı koruyacak, Kerkük-Ceyhan boru hattını açık tutacaktı.

² Cumhuriyet: *Habur'u Kapatmak İyi Bir Fikir Değil*, (2 Haziran 2007).

³ Mehmet Ali Güller: *ABD'nin Neo-Osmanlı Projesi: Büyük Kürdistan*, Kaynak Yayınları, (İstanbul, 2010), s.145.

⁴ Ümit Özdağ: *Türk Ordusu PKK'yı Nasıl Yendi? Türkiye PKK'ya Nasıl Teslim Oluyor?*, Kripto Yayınları, (2010), s.251.

⁵ Gürkan Zengin: *Hoca Türk Dış Politikası'nda "Davutoğlu Etkisi"*, İnkılap Kitabevi, (İstanbul, 2010), s.154.

⁶ Yasemin Çongar: *ABD'nin Türkiye'ye 5 Mesajı Var*, Milliyet, (06 Şubat 2007).

⁷ Özdağ: a.g.e., (2010), s.241. Washington Post, (24 Nisan 2007).

Irak'ın kuzeyine henüz giremeyen Türk güvenlik güçleri Mayıs 2007'de Şırnak bölgesinde sızmaları önlemek için 20 bin askerin katıldığı bir operasyon düzenledi. 30 Eylül 2007'de ABD-Türkiye terör koordinatörlüğü ortadan kalktı. PKK'nın 2007 yılında düzenlediği eylemlerde 118 Türk askeri hayatını kaybetti. Dağlica saldırısını TSK'nın 21-29 Şubat 2008 tarihlerindeki Irak'ın kuzeyine beş yıl sonra yaptığı ilk sınır ötesi hareket olan Güneş Operasyonu izledi. 4 Ekim 2008'de ise PKK terör örgütü Aktütün karakoluna saldırdı⁸. Bu saldırıda 15 asker şehit olurken, PKK ise 23 kayıp vermiştir. 19 Kasım 2008'de ABD-Türkiye-Irak arasında üçlü komisyon kuruldu ve Irak'ın kuzeyindeki yönetimin de buna katılması kararlaştırıldı⁹. Türkiye tarafında artık olayların akışında TSK devre dışı bırakılmış, Dışişleri ve MİT etkisini artırmıştı. TSK ile sağlanan alan hakimiyeti kaybedilirken, meydanı boş bulan PKK, daha fazla koparmak için eylemlerini artırmış, şehirlerde de patlayıcı eylemlerine başlamıştı. Dışişleri Bakanlığı, MİT, İçişleri Bakanlığı'nın etkin olduğu kurgu politika yürütmeyi üstlendi. Ankara ile Irak'ın kuzeyi arasındaki ilişkiler yoğunlaştı. Dışişleri Bakanlığı'ndan Murat Özçelik ve Ertuğrul Apakan'ın Aralık 2008'de ABD'ye yaptığı ziyarette, PKK ile mücadelede Irak'ın kuzeyi ile yapılacak işbirliğinin detayları üzerinde anlaşma sağlandı. Buna göre silah bırakan PKK'lılara Türkiye'ye dönme hakkı verilecekti. 2008'den itibaren Barzani de PKK'ya aktif desteği kestiğini açıklıyordu. Irak Devlet Başkanı sıfatı ile Ankara'ya gelen Talabani, PKK'yı 'ortak bela' olarak nitelendirdi. Ocak 2009'da Kırmızıya TRT 6 yayına başladı.

Mart 2009'da İçişleri Bakanlığı, Kürt Açılımı için ön hazırlığa başladı. Yabancı think-tank merkezleri ve Oslo görüşmeleri açılıma hizmet etti. Nisan 2009'da Dışişleri ve MİT, İçişleri Bakanlığına açılım konusunda destek verdi. Başbakan Erdoğan 23 Temmuz 2009'da Kürt açılımının başlayacağını açıklarken, 1 Ağustos 2009'da Öcalan; Kürt sorununun çözümü için 15 Ağustos 2009'da bir yol haritası ortaya koyacağını açıklamıştır. İçişleri Bakanı Beşir Atalay ise 29 Mayıs 2009'da "Karayılan'ın düşüncelerini önemli görüyoruz" demiştir. Öcalan'ın bu aşamadaki istekleri iki kapsamdadır¹⁰; (1) Serbest bırakılması ve genel af ile ilgili bir zaman perspektifi ortaya konulması. (2) Bu aşamada üniter devlet yapısının değiştirilmesi isteklerinin özerk bölge veya anayasada Kürt kimliğinin siyasal kimlik haline dönüştürülmesidir. 8 Ağustos 2009'da Başbakan Erdoğan, Ahmet Türk başkanlığındaki DTP heyetini TBMM'de kabul ederek sözde açılımı başlatmıştır. 17 Ekim 2009 tarihinde Habur'dan giriş yapan PKK'lılar, Habur'a getirilen savcılar tarafından sorgulanmış, "Öcalan'ın emri ile geldiklerini ve pişman olmadıklarını" söyledikleri halde serbest bırakılmışlardır¹¹. Habur girişleri hükümet için fiyasko, Öcalan için muazzam bir propaganda aracı olmuş, onbinlerce PKK sempatzanı Habur'dan Diyarbakır'a kadar yollara dökülerek törenler düzenlemiştir.

KCK Nedir? Nasıl Ortaya Çıktı? Neden Göz Yumuldu?

Terör örgütü Nisan 2002'de *KADEK*, Kasım 2003'de *KONGRA/GEL* ve Mart 2005'de *KKK* şeklinde isim değişikliklerine gitmiştir. Mayıs 2007 tarihinden itibaren yeni yapılanmasını *KCK (Kürdistan Halklar Topluluğu)* olarak duyurmuştur. KCK, PKK'nın şehir yapılanması değildir. KCK içinde; PKK, HPG, TAK, ÖSB, BDP ve DTK yer almaktadır yani KCK bütün bunları içinde barındıran bir şiddet çerçevesidir¹². Terör örgütü, kurulduğu ilk günden bu yana "Türkiye, Irak, Suriye ve İran toprakları üzerinde birleşik bağımsız bir Kürdistan Devleti kurmayı" hedeflemiş ve hiçbir zaman

⁸ Cüneyt Ülsever: *Ergenekon ve Aktütün*, Hürriyet, (23 Ekim 2008).

⁹ Murat Yetkin: *Kürt Meselesinde Sıcak Gelişmeler*, Radikal, (24 Aralık 2008).

¹⁰ Özdağ: a.g.e., (2010), s.257.

¹¹ Milliyet: *Krizi Sulh Ceza Hâkimi Çözmüş*, (22 Ekim 2009).

¹² Mehmet Özcan: *Terörün Matruşkası KCK*, Hayat Yayıncılık, (Ankara, 2012).

bu hedefinden sapmamıştır. KCK sözleşmesi, örgütü bir devlet sistemi gibi yapılandırma amacı taşıyan, terör örgütünün birimlerini ve örgüt üyelerini sistematik bir yapıya ulaştırmayı amaç edinen ve önceki yapılardan farklı olarak sadece Kürt kökenlileri değil, bu bölgede yaşayan "diğer azınlıkları" da hedefleyen bir sözleşmedir. KCK sözleşmesinin 36.maddesinde PKK düzenlenmiştir. KCK Sözleşmesi'ne göre; "Kürdistan'da doğup yaşayan veya KCK sistemine bağlı olan herkes yurttaştır (Md.5)". "Her KCK yurttaşı mükellefiyeti gereği vergilerini ödemekle yükümlüdür (Md.10)".

KCK devlet şeklinde teşkilatlanmış olup; yasama (başında eski TBMM Milletvekili Remzi Kartal), yürütme (başında örgüt elebaşısı Murat Karayılan) ve yargı (başında İranlı eski savcı Sait Avdi) organlarından oluşmaktadır. Yürütme Konseyi'ne bağlı; ideolojik alan merkezi, siyasi alan merkezi, sosyal alan merkezi, halk savunma alan merkezi, ekonomik alan merkezi ve önderlik komitesi bulunmaktadır. Türkiye'de KCK-TM (Türkiye Meclisi), terör örgütünün yurt içerisinde faaliyetlerin koordinasyonu sağlamak, planlanan eylemleri organize etmek amacıyla oluşturulmuş illegal bir yapıdır. KCK/TM'ye, *şehir merkezlerinde "serhildan, başkaldırı, isyan havası" oluşturma, meclis yapılanmalarıyla konfederal bir devlet sisteminin alt yapısını kurma, örgüt adına para toplama, örgütün kırsal alan faaliyetlerine destek sağlama vb. görevler yüklenmiştir.* KCK idari yapılanması içinde; Eyalet Bölge Örgütlenmesi, Şehir Kasaba ve Mahalle Örgütlenmesi, Köy ve Sokak Örgütlenmesi vardır. Öz Savunma Birlikleri (ÖSB); kırsal alan, eğitim ve patlayıcı madde temini ve/veya saklanması için kullanılmaktadır. Bunların görevi; kendi alanlarındaki Türk askeri ve polisini vurup, devleti yıpratmaktır.

2007 yılına gelindiğinde devletin siyasi organlarının terörle mücadele de mantığı şu idi; mücadelede başarılı olmadık, el sıkışalım. Bu değerlendirmeyi başından beri Başbakan'a empoze eden, Habur'un da başmimarı Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay ve Başbakan'ın Kürtçü danışmanı Mücahit Aslan oldu. MİT, başından beri devlet içinde süreci yönetti, temel aktördü ve her şeyden haberi vardı. MİT'in sürece dâhil olması yeni müsteşar Hakan Fidan'dan önce başlamıştı. Öte yandan terörle müzakereyi dayatan "hakem devlet" ABD idi, onu İngiltere ve Norveç izledi. Democratic Process Institute gibi İngiliz istihbaratının uzantısı olan bir araştırma merkezi Kürt sorununa çözüm dayatma ve müzakere sürecini ilerletme gibi bir misyon edindi. MİT'e göre örgütün silahsızlandırılması KCK ile sağlanacak, Kürtleri demokratik özerkliğe götürecektir KCK silahsız büyütülecekti. 2011 yılına kadar KCK adı resmi raporlara bile sokulmadı. Bölgeye demokratik özerklik verilmesi için KCK yapılanmasına göz yumuldu, hatta içinde yer alındı. KCK, en küçük damarlara kadar yapılanmaya başladı. Böylece İmralı'daki Öcalan'ın yol haritası uygulamaya kondu. Oslo görüşmeleri başladı.

Oslo Görüşmeleri ve Terörle Müzakereye Son Verilmesi

KCK yapılanması etkili oldu, psikolojik alan hâkimiyeti terör örgütüne geçti. KCK'nın etkin duruma geçmesi ile dağda 5.200 PKK'lı varken, 2009-2010 yılında 2.340 kişi daha katıldı. Devletin askeri ve diğer güvenlik güçleri ile operasyonlardan fiilen çekilmesi ile meydan KCK'ye bırakıldı. Bu örgütlenme ile seçim sürecine müdahale edildi. Tüm oylar bağımsız BDP adaylarına giderken İstanbul'da sokak sokak kimin hangi adaya oy vereceği belirlendi. BDP'ye geçen bağımsız adayların 1-2'si hariç hepsi, ancak seçilecek kadar oy aldı yani oylar israf edilmedi. Sadece Ağrı'da bir milletvekilliğini kaçırdılar. Köy muhtarları tehdit edildi. Diğer partilerin sandık müşahitleri engellendi. Bunların hepsi KCK ile yapıldı. KCK derin yapılanması ile öyle sıkı bir kontrol sağlamıştı ki örgütün haberi olmadan halktan haber almak

mümkün değildi. Her birey örgüt tarafından sıkı kontrol altında idi. Terör örgütü ideolojisi çerçevesinde kadrolar yetiştirilmesi ve böylece yeni bir toplum inşa edilmesi amacıyla bizzat Öcalan'ın talimatları çerçevesinde *Siyaset Akademileri* kuruldu. Akademi programının içeriği PKK kamplarında örgüt mensuplarına ideolojik eğitimle aynı idi. Yani Siyaset Akademisi'nin asıl işlevi PKK'ya kadro (gerilla) yetiştirmektir ve bunun için bu sefer BDP binaları kullanılıyordu.

Türkiye'nin terörle müzakere sürecinde Eylül 2010 ayı içinde yoğun bir diyalog trafiği yaşandı. MİT Müsteşarı Hakan Fidan Ağustos ayında sessizce İmralı'ya giderek, PKK elebaşısı Öcalan ile görüştü¹³. Öcalan ile 346 görüşme (bunların sadece 56'sını pazarlıkların yoğun olduğu Mart 2010-Kasım 2011 arası yani Oslo görüşmelerinin yoğun olduğu dönemde) yapıldı. Oslo görüşmelerinde ise terör örgütüne dört şey vaat ediliyordu;

- Öcalan'ın salıverilmesi,
- Özerk bölge ilan edilmesi,
- Dağdaki teröristlere özerk bölgede polis olma imkanı verilmesi,
- Bölgeye BM gözetimi.

Ancak, KCK kendini silahtan arındırmadı, terör olayları artarak devam etti. Terör örgütü ve İmralı ile devam eden müzakere sürecinin kesilmesine ya da Başbakan'ın vazgeçmesine iki olayın sebep olduğu değerlendirilmektedir; 04 Mayıs 2011 tarihinde Başbakanın konvoyuna Kastamonu'da yapılan silahlı saldırı ve 14 Temmuz 2011 tarihinde Silvan'da 12 askerin şehit edilmesi.

Vaat edilenlerin gerçekleşmediği iddia edilerek, terör örgütü tarafından seçimlere kadar ilan edilen 'eylemsizlik' süreci iptal edildi. 27 Ekim 2011'de Öcalan'ın talimatı ile "Devrimci Halk Savaşı" adı verilen ayaklanma stratejisi uygulanmaya başladı. Stratejinin ilk safhası "ayaklanmaya" geçiş idi. Öcalan'ın o kadar büyük beklentileri vardı ki; bu savaşta örneğin Batman'da bir günde 10.000 kişi ölebilirdi. BDP Eş Genel Başkanı Gülten Kışanak, Şırnak'ın Silopi ilçesinde 8 Mart Dünya Kadınlar Günü kutlaması nedeniyle yaptığı konuşmada "KCK'nın eylemsizlik kararına son verdiğini, bundan sonra dökülen her damla kanın sorumlusunun AKP Hükümeti olacağını"¹⁴ açıkladı. Silvan saldırısından sonra PKK Terör Örgütüne yönelik ciddi operasyonlara tekrar başlandı. Alanda insan istihbaratına önem verildi, özel harekât birlikleri güçlendirildi, asker ve polis ciddi bir çalışma içine girdi. Silvan saldırılarından sonraki 4 ay içinde 150 terörist kendiliğinden teslim oldu. Türkiye içinde ve sınır ötesinde yapılan operasyonlarda ise 340 terörist öldürüldü, 110'u yaralı 50'si sağ olmak üzere 160 teröristte ele geçirildi. Uludere olayı bir istihbarat hatası idi ama KCK tarafından kullanıldı. Yaşanan travma nedeni ile 1,5 ay kadar ciddi bir operasyon yapılamadı.

KCK Operasyonları ve MİT

PKK, Türkiye'deki cemaat ve tarikatları örnek alarak 2000'lerden sonra bireyden yukarıya doğru çalışmaya başladı. Daha önce Kürt devletini yukarıdan aşağıya doğru kurmak niyetinde iken, KCK ile aşağıdan yukarıya doğru kurma stratejisine geçti. KCK yukarıda da açıklandığı gibi çok geniş bir yapılanmadır. Şu ana kadar 2.200-2.300 civarında tutuklama yapılmış olmasına rağmen, toplam sayının 7.000 civarında olduğu değerlendirilmektedir. Operasyon yapılan birimler

¹³ Hürriyet: 4 Koldan PKK'yı Bitirme Planı, (29 Eylül 2010).

¹⁴ Yeni Şafak: PKK, Köylülerin Tazminatını Gasp Ediyor, (22 Şubat 2011).

KCK'nın sadece Yürütme Konseyi içindeki üç merkezine (ideolojik, öz savunma ve önderlik) yapılmış yani KCK'nın diğer bölümlerine henüz dokunulmamıştır. Ayrıca, şehirlerde ve kırsalda PKK ve KCK'ya karşı yapılan operasyonlarda örgütün silahlı kanadının beşte biri dört ayda etkisiz hale getirildi. KCK operasyonları ile yakalananların önemli bir kısmı şehirlerde yakma ve bombalama eylemlerini yapan ve kışkırtan öz savunma birlikleri idi. Irak sınırları dâhilindeki Zap'ta tanınmasınlar diye kar maskesi ile eğitim alan 150-200 kişilik bu birlik mensupları 2-3 kişilik gruplar halinde büyük şehirlere gönderilmişti.

22 Kasım'da yapılan Önderlik Komitesi operasyonu ise örgütün şah damarına yönelik yapılan bir operasyondur. KCK operasyonları ile halkı eyleme kışkırtan elebaşılardan çoğu gözaltına alındığından, halk üzerindeki psikolojik üstünlük tekrar geri kazanıldı. Halkın elebaşılardan yakalandığını görmesi çok etkili oldu, halkın terör kadar terör örgütünden de bıktığı görüldü. Öyle ki 15 Şubat'ta 2011 yılında 60.000 kişinin katıldığı gösterilere 2012 yılında sadece 6.200 kişi katıldı. Bir önceki sene Diyarbakır'da 100.000 kişi toplayan örgüt bu sene ancak, 25.000-30.000 kişi toplayabildi. Şubat 2012'de "Ben de KCK'lıyım" mitingi için çok güvendikleri Yüksekova'ya giden BDP Başkanı Demirtaş, ancak 150 kişi toplayabildi. PKK/KCK terör örgütünün kuruluş yıldönümü olan 27 Kasım 2011'de bölücü örgütün legal ve illegal uzantılarının koordinesinde yapılan eylemlerde, 2010 yılına göre %35 oranında, katılım sayısının ise %75 oranında azalma görüldü.

MİT'in amacı Öcalan'ın beynine girmek, PKK/KCK'yı Öcalan üzerinden kontrol etmektir. MİT'in KCK yapılanmasında ifşa olmasına neden olan en önemli kanıtlar 13 Ocak 2012'de Diyarbakır BDP binasında ortaya çıkan 12 adet CD ve 10 mektup ile elde edildi. KCK yapılanmasındaki Önderlik Komitesi içinde Öcalan'ın talimatlarını taşıyan ve onunla İmralı'da görüşen avukatlar bulunmakta idi. Polis, KCK Özerklik Komitesi'ni de hedef alıp, avukatları tutukladı, MİT, o zaman bu yapıdaki adamlarına sahip çıkmak istedi ve bu kişiler deşifre oldu. Savcılık, bu kişileri bırakmak istemeyince MİT Müsteşarı devreye girdi ve inatlaşma başladı. Önderlik komitesi içindeki iki avukat MİT mensubu olmasına ve Öcalan'ın operasyonel emirlerini Kandil'e taşımasına rağmen, devletin diğer birimlerine ve askere haber vermemişlerdi. Bu da yaşanan zayıfların artmasına, tedbirsiz yakalanılmasına neden oldu. Kamuoyunda Uludere Olayı olarak bilinen ve 34 vatandaşımızın öldüğü bombardımanın istihbaratının ise her ne kadar yalanlsa da MİT'in Irak'ın kuzeyindeki kaynaklarından geldiği düşünülmektedir. Hâlbuki 2011 yılında icra edilen 2.100 operasyonun sadece 6 tanesi için MİT istihbarat desteği verdi. ABD basınına son dönemde yansıyan bilgilerden İHA'lardan alınan bilgilerin de milli kaynaklara dayanmadığı ortaya çıkmaktadır.

Sonuç Yerine; KCK, Büyük Kürdistan Hayalidir...

Öcalan'ın yayınladığı Kürdistan'da Devrimin Yol Manifestosu'na (Yol Haritası) göre halen bölgesel toplumsal zemini elde tutmaya çalışıyor. Örgüte şu anda; "devlet beni muhatap almadan Kürt meselesini çözmeye çalışıyor, silahlı eylemler ile tekrar kendimi muhatap aldirmalıyım" psikolojisi hâkimdir. Bu yüzden önümüzdeki dönemde şiddet eylemlerini olabildiğince artırmak niyetindedir. Akdeniz (Amanos dağları) ve Karadeniz kırsalına da açılmak istemektedir. Bu amaçla 700-800 kadar teröristini Suriye'ye geçirdi. Suriye'deki PKK olan PYD, hâkim olduğu bölgelerden Türkiye'ye terörist sızdırmaktadır. Türkiye'nin meselenin çözümünde (sonuca yönelik olmayan) eylem planları dışında hiçbir yol haritası olmadığından Öcalan'ın ve başka ülkelerin yol haritalarının figüranı olmaya devam ediyor. Türkiye, Batılıların aklı ile son yıllarda diğer Kürtlerle de ilgili entegre bir strateji uygulamaya çalışıyor. Buradaki varsayım,

bu ülkelerdeki Kürtlerin de ekonomik ve sosyal olarak Türkiye'yi ev sahibi gördükleridir. Bu amaçla, Ankara, bir yandan Anayasa'ya Kürt kimliğinin sokulması, diğer yandan sorunu uluslararası ortamda kullanarak entegrasyon projelerini artırmak niyetindedir. Ancak, bu son derece tehlikeli bir oyundur, KCK örneğinde görüldüğü gibi entegrasyon Büyük Kürdistan'ı elimizle kurma riskini taşımaktadır.

KCK, kimilerinin söylediği gibi bir siyasi hareket ya da yarı yasal bir oluşum değil, bir terör hareketidir. Siyaset akademileri ise Öcalan'ın emir ve talimatları doğrultusunda kurulan örgüte elaman yetiştiren bir yapıdır. Türkiye, KCK operasyonları ile birlikte terörle mücadelede önemli bir dönemece girmiştir. Terör örgütüne bırakılan psikolojik zeminin geri alınması ile birlikte, PKK terör örgütü de bocalamaya başlamıştır. Ancak, Başbakan yeni stratejiyi; bir yandan terörle mücadeleye devam, diğer yandan müzakere olarak açıkladı. Temmuz 2012'den beri Öcalan'ın avukatları ile görüşülüyor. Bazı kamu görevlileri Barzani üzerinden görüşmeleri başlatmak istiyor. Müzakere sürecine dönülmesi yapılan hatalarından ders alınmaması demektir. Kürt sorunu siyasi bir sorun olmadığı halde, siyasi bir çözüm bahanesi altında terör örgütü ve yandaşları ile yapılan pazarlık, KCK örneğinde görüldüğü gibi terörün daha fazla taban bulmasına ve güçlenmesine neden olmuştur. Türkiye, terör örgütü ile değil terörizm ile mücadelede başarısızdır. Bugün gelinen aşamada yeni strateji PKK terör örgütünün ve siyasi yandaşlarının Irak'ın kuzeyinden başlayarak, bir kez daha bertaraf edilmesi ve bölge halkına hak ettiği refah seviyesi götürülerek, terörün sosyal, ekonomik ve psikolojik kaynaklarının ortadan kaldırılması olmalıdır.

KAYNAKÇA

Cumhuriyet: *Habur'u Kapatmak İyi Bir Fikir Değil*, (2 Haziran 2007).

ÇONGAR, Yasemin: *ABD'nin Türkiye'ye 5 Mesajı Var*, Milliyet, (06 Şubat 2007).

DEMİREL, Emin: *Geçmişten Günümüze PKK ve Ayaklanmalar*, IQ Yayınları, (İstanbul, 2005).

GÜLLER Mehmet Ali: *ABD'nin Neo-Osmanlı Projesi: Büyük Kürdistan*, Kaynak Yayınları, (İstanbul, 2010).

Hürriyet: *4 Koldan PKK'yı Bitirme Planı*, (29 Eylül 2010).

Milliyet: *Krizi Sulh Ceza Hâkimi Çözmüş*, (22 Ekim 2009).

ÖZCAN, Mehmet: *Terörün Matruşkası KCK*, Hayat Yayıncılık, (Ankara, 2012).

ÖZDAĞ, Ümit: *Türk Ordusu PKK'yı Nasıl Yendi? Türkiye PKK'ya Nasıl Teslim Oluyor?*, Kripto Yayınları, (2010).

ÜLSEVER, Cüneyt: *Ergenekon ve Aktütün*, Hürriyet, (23 Ekim 2008).

Yeni Şafak: *PKK, Köylülerin Tazminatını Gasp Ediyor*, (22 Şubat 2011).

YETKİN, Murat: *Kürt Meselesinde Sıcak Gelişmeler*, Radikal, (24 Aralık 2008).

ZENGİN, Gürkan: *Hoca Türk Dış Politikasında "Davutoğlu Etkisi"*, İnkılâp Kitabevi, (İstanbul, 2010), s.154.